



החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים
ירדדניים

קובץ נד'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ"ר
תשל"ד 1974

תוכן העניינים

עמוד

1. חוק העונשין הצבאי
מס' 43 לשנת 1952
1
2. חוק פיצוי על נזקים הנגרמים
ע"י הצבא היורדני
מס' 73 לשנת 1953
29
3. חוק בזיון בית המשפט
מס' 9 לשנת 1959
31

חוק העונשין הצבאי

מועצת העוצרים

על פי סעיף 31 מהחוקה

ובהסתמך על החלטת הסיננט וביח הנבחרים.
מאשרת בשם הוד מלכותו המלך - את החוק הבא
ומצווה לפרסמו ולהוסיפו לחוקי הממשלה

חוק העונשין הצבאי*

חוק מס' 43 לשנת 1952

סעיף 1. חוק זה ייקרא "חוק העונשין הצבאי לשנת 1952" וייכנס לתוקפו החל מתאריך פירסומו בעיתון הרשמי.

סעיף 2. לביטויים נלמונחים הבאים בחוק זה תהיינה המשמעויות המיועדות להם להלן אלא אם מורה הקשר הדברים אחרת:

המילה "חייל" - פירושו כל אדם המועסק בצבא הערבי, הירדני בהתאם ועל פי תנאי ההעסקה החוקיים.

"שירות קרבי" - פירושו המצב בו יהייה נתון הצבא, או חלק ממנו, בהיותו מבצע משימה, או אם יהיה במצב ששר ההגנה יכריז עליו כעל מצב-קרבי.

* סורסם בע.ר. מס' 1113 מתאריך 16/8/1952

"הצבא" - הצבא הערבי הירדני .

" הרמטכ"ל" - רמטכ"ל הצבא הערבי הירדני .

סעיף 3. הרמטכ"ל או קצין אחר כלשהוא שימונה על ידו יהיו רשאים להרכיב מועצה צבאית למטרת העמדתו לדין של חייל מחיילי הצבא בגין עבירה על הוראות חוק זה.

סעיף 4. המועצה הצבאית תורכב מנשיא ושני חברים לפחות. כאשר הנאשם יהייה קצין, אזי חייב נשיא המועצה להיות בדרגה של סגן משנה ולמעלה בחנאי שהנאשם לא יהייה כפוף לו ישירות.

בשאר המקרים חייב להיות נשיא המועצה בדרגת סרן ומעלה. חברי המועצה חייבים להיות קצינים שאינם למטה מדרגתו של הנאשם או מתחת לדרגת סג"ל.

סעיף 5. המועצה הצבאית רשאית להטיל עונש אחד או יותר מעונשים:

הבאים:

1. מוות

2. מאסר עולם

3. מאסר לחקופה שאינה עולה על 5 שנים.

4. גירוש מהצבא.

5. הורדה בדרגה
6. איבוד וותק
7. גערה או נזיפה
8. שלילת משכורת לתקופה שאינה עולה על 3 חודשים.
9. כליאה הנאשם לתקופה שאינה עולה על 3 חודשים.
- סעיף 6. אם יוכח שאדם בצע פשע הגוזר גזר דין של מאסר עולם, או מותר לבית המשפט, לפסוק מאסר לתקופה קצרה מזאת.
- סעיף 7. מותר לבית המשפט, למרות המקומות בחוק זה בהם מוזכרים עונשים עבור פשעים מוגדרים, לפסוק אותם עונשים או או עונשים קלים יותר. אולם אין בית המשפט רשאי לגזור עונש כבד יותר מזה המופיע בנוסח החוק.
- סעיף 8. החלטת המועצה הצבאית או פסק דינה לא יוצאו אל הפועל לפני שיאושרו על ידי הרמטכ"ל או הקצין שמונה לכך מטעמו, רשאים לאשר את ההחלטתה או פסק הדין, או לבטלם ולצוות לשחרר את הנאשם או לשפטו שנית, או לאשר את ההחלטה יחד עם הפחתת העונש או הפסקת ביצועו.
- סעיף 9. פסק דין של מוות לא יבוצע לפני שיאושר על ידי המלך בהתאם להוראות החוקה. עונש של גירוש מהצבא או הורדה בדרגה, לגבי קצין שנשפט לאחד מ-2 העונשין הללו, לא יבוצע כל עוד לא קבל את אישור המלך.

סעיף 10. הוראות חוק זה אינם פוגעים בזכות החנינה המצוייה
בידי המלך על פי החוקה.

סעיף 11. בעונש מוות יוענש כל חייל אשר :

1. נשש את השדה הקרב או שמסר בצוה מבישה מבצר
כלשהוא, או מקום, או נקודה, או נקודת משמר או
שהשתמש באמצעי כלשהוא על מנת לאלץ מפקד כלשהוא
או אדם אחר לנקוש או למסור בצורה מבישה מבצר
כלשהוא או מקום או נקודה או נקודת משמר בעוד
שאותו אדם או קצין אחראים להגן על אותם מקומות,
או

2. מסר את נשקו או תחמושתו או ציודו בצורה מבישה
לפני האוייב או

3. החליף ידיעות עם האוייב או העביר לו ידיעות
בצורה שיש בה מישום בגידה, או שלח לאוייב דגל
של שביחת נשק מתוך בגידה או פחדנות, או

4. ספק לאוייב נשק, או תחמושת, או אפפקה או שנתן
מקלט או מחסה לאוייב, שאינו אסיר, בעוד הוא עצמו
יודע מי הוא, או

5. שרת מרצונו החופשי בשורות האוייב, או ספק לו אפפקה
מרצונו החופשי לאחר שנלקח כשבוי מלחמה, או

6. בצע, בידיעה ברורה, במשך הימצאותו בשירות קרבי, פעולה כלשהיא העשויה להעמיד בסכנה הצלחה מבצעים כלשהם שיבוצעו על ידי הצבא או כוח אחר כלשהיא מכוחות מדינה הנמצאת בברית עם ירדן.

סעיף 12. בעונש של מאסר עולם ייענש כל חייל ש:

1. עזב את השורות, שעשה שפטים באסירי האוייב, בשל שדידה או באמחלה של נשיאח הפצועים לעורף בלא שקבל הוראות לכך ממפקדו הגבוה, או
2. השחית או גרם נזק לרכוש כלשהוא בכוונה תחילה בלא שקבל הוראות לכך ממפקדו הגבוה, או
3. נפל בשבי בשל חוסר זהירותו, או בשל אי ציותו לפקודות, או בשל הזנחתו את תפקידו בכוונה תחילה, או שלא הצטרף - לאחר נפילתו בשבי - לצבא או לכל כוח בעל ברית אחר במקרה ויכול הייה לעשות זאת, או
4. החליף ידיעות עם האוייב או שמסר לו ידיעות או ששלחו אליו דגל שביתת נשק בלא שקבל מינוי וייפוי כוחו לכך כמקובל, או

5. שדר בדיבור או בכתיבה או באמצעות מברקים או בכל צורה אחרת ידיעות שיש בהן כדי לגבום אימה או יאוש שאינן להם נימוק, או

6. השתמש בביטויים העלולים לגרום אימה או יאוש במשך הקרב או ערב צאתו לקרב, או

7. התנהג לא כשורה או הסית את זולתו להתנהג כך מול האויב באופן שהדבר יפגין פחד.

סעיף 13. אם חייל כלשהוא מסר תוך כדי בגידה את מלת או מלת הקוד או הסיסמא לאדם כלשהוא שאינו רשאי לקבלם, או שמסר - מתוך בגידה - את מלת או מלת הקוד או סיסמא שאינם מלת או מלת הקוד או הסיסמא שניתנו לו, אזי הוא ייענש בעונש מוות או בעונש אחר קל יותר בהתאם למה שנקבע בחוק זה באם בצע חייל מסויים פשע כלשהוא מהפשעים הנזכרים תוך כדי הימצאותו בשרות קרבי. באם העבירה הנ"ל יבצע חייל שאינו בשירות קרבי אזי העונש המירבי יהיון מאסר של 5 שנים.

סעיף 14 1. בעונש של מאסר עולם או בעונש קל יותר ייענש כל חייל שביצע תוך כדי השרות הקרבי אחד מהפשעים הבאים:
א. נטש את מפקדו העליון למסרת ביזה

- ב. התפרץ למקום שמור
- ג. התפרץ בכח לבית כל שהוא או מקום למטרת ביזה.
- ד. הסתער על חייל הנמצא בתורנות שמירה או היכה אותו.
- ה. ישן תוך כדי ביצוע שמירה או שהייה שיכור בעמדתו.
- ו. עזב את נקודת השמירה שלא או הפטרול או העמדה בלא שקיבל פקודה לכך ממפקדו העליון.
- ז. גרם בכוונה תחילה להתראה כוזבת על סכנה במשך המערכה וקאת ע"י פתיחה באש או ע"י שלוש חרבות או תיפוף בתופים או העברת סיסמאות או שימוש בביסויים או בכל אמצעי אחר.
- ח. עזב את הנקודה שהוטל עליו לשמור עליה לפני שבא המחליף במקובל. אולם אם יבצע את אחד מהפשעים הבאים בעוד הוא אינו בשרות קרבי - אזי הוא ייענש בעונש לתקופה שלא תעלה על 5 שנים.
2. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 5 שנים ייענש כל חייל ש:
- א. גרם, תוך כדי הזנחה, להתראה כוזבת על סכנה תוך כדי המערכה או תוך כדי ההליכה בשדה או בכל מקום אחר וזאת ע"י תפוף בתופים, או ע"י העברת סיסמאות קרב, או שימוש בביסויים או באמצעי אחר, או:
- ב. נתן את הפתיחה, או הקוד, או הסיסמא לאדם כל שהוא שאינו זכאי לדעת אותם, או שנחן ללא סיבה מבוססת ומספיקה

את אות הפתיחה, או הקוד, או הסימא, בצורה
מסולפת ולא כמו שהורו לו, או

ג. ניקרא לסייע לקצין כל שהוא, או מש"ק, או כל
חייל אחר בביצוע תפקידו והוא סרב לסייע, או,
שהכשיל את מילוי אותה משימה, או:

ד. השתמש באלימות נגד חייל כל שהוא המבצע העברת
אספקה או חמושת לצבא, או לכוחות המשתתפים
פעולה איתו, או ביצע פשע כל שהוא נגד הרכוש
והאנשים במדינה אשר בה הוא משרת, או:

סעיף 15. בעונש מוות או בכל עונש קל ממנו ייענש כל חייל ש:

1. גרם להתקוממות בצבא, או בכח כל שהוא מכוחות מדינה
בעלת ברית, או קשר קשר עם אדם אחר כל שהוא או
אנשים אחרים לגרום לתסיסה, או ניסה לשכנע אדם כל
שהוא בכוחות הנ"ל להצטרף להתקוממות כל שהיא או
מלחמת אזרחים.

2. הצטרף להתקוממות הקיימת בכח כל שהוא מהכוחות
המוזכרים לעיל או שהוא עד להתקוממות כזאת ולא
השקיע מאמצים לדיכוייה.

3. ידע על דבר קיום התקוממות או על כוונה לבצע התקוממות בכוחות המוזכרים לעיל ולא הודיע זאת מייד למפקדו העליון או למפקד אחר הממלא את מקומו.

סעיף 16. כל חייל ש:

1. היכה את מפקדו בעוד הוא מבצע את תפקידו או השתמש או עמד להשתמש באלימות נגדו - ייענש בעונש של מאסר עולם או בעונש אחר קל ממנו.
2. היכה את מפקדו או השתמש או עמד להשתמש באלימות נגדו או שהשתמש נגדו בביטויים שיש בהם משום איום או אי ציות ייענש בעונש של מאסר עולם אם יבצע את הפשעים תוך כדי הימצאותו בשרות קרבי. אולם אם יבצע את הפשעים הללו כשהוא אינו בשרות קרבי אזי עונשו יהיה מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים.

סעיף 17. כל חייל ש:

1. שלא ציית לפקודה חוקית שניתנה לו אישית ע"י הקצין המונה עליו תוך כדי שהוא מבצע את משימות תפקידו, וזאת באופן שמימנו משמע שהוא קורא תגר על סמכות מפקדו בכוונה תחילה בין אם הפקודות הנ"ל ניתנו לו בעל פה או בכחב או במברק או בצורה אחרת כל שהיא.
2. לא ציית, כשהוא בשרות קרבי, לפקודה חוקית כל שהיא שניתנה לו ע"י המפקד הממונה עליו.

ייענש בעונש מאסר עולם או בכל עונש קל יותר, אולם
אם יבצע אח העברות הנ"ל בעוד הוא אינו בשרות קרבי או
עונשו יהיה עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 3 שנים.

סעיף 18. העונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים ייענש כל
חייל ש:

1. היה בתיגרה או קשטה או מהומות וסרב לציית לקצין
כל שהוא שציווה לעצרו - גם אם אותו קצין הוא בדרגה
נמוכה ממנו - או היכה את אותו קצין או השתמש או
עמד להשתמש בלימות נגדו.

2. היכה אדם שמחובתו להיות עליו למשמר או השתמש בלימו
נגדו, בין אם אותו אדם היה כפוף לחוקי הצבא או
לא ובין אם אותו אדם על המפקד הממונה עליו או לא.

3. התקומם נגד המשמר אשר מתפקדו לעצור אותו או להיות
עליו למשמר.

4. ברח מהקסרקטיף או המחנה או המטה.

סעיף 19. חייל כל שהוא שיזניה ולא ציית לפקודות הכלליות או
לפקודות אחרות שלא הוזכרו ייענש בעונש מאסר לתקופה
שאינה עולה על שנתיים.

סעיף 20. כל חייל ש:

1. ברח או ניסה לברוח מהצבא.
2. שיכנע את זולתו מקרב חיילי הצבא לברוח מהצבא, או עשה מאמצים, או זמם, או ניסה לשכנע לעשות כן. ייענש בעונש מאסר עולם או בעונש אחר קל ממנו באם יבצע את הפשעים תוך כדי הימצאותו בשרות קרבי, אולם אם יבצע את אותם פשעים בעוד הוא אינו בשרות קרבי, אזי עונשו יהיה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים.

סעיף 21. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שנתיים ייענש כל חייל ש:

1. סייע לחייל כל שהוא מחיילי הצבא לברוח.
2. ידע על בריחת חייל כל שהוא או על כוונתו לברוח ולא הודיע על כך למפקד הממונה עליו, ולא עשה כל שביכולתו לעצור את הבורח, או זה אשר בכוונתו לברוח.

סעיף 22. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שנתיים ייענש כל חייל ש:

1. נעדר ללא אישור חופשה.
2. לא התייצב במקום הכינוס (המסדר), או במקום המפגש אשר ניקבע לו ע"י מפקדו הממונה עליו, או עזב מקום כל שהוא כגון אלה בלא רשות לפני שהוחלף ע"י

אחר, או עזב את השורות בלא שתיהיה לכך סיבה הגיונית
המחייבת זאת.

3. נמצא כשהוא במחנה או ביצור או מקום אחר מחוץ
לתחומים המפורטים בפקודות הכלליות, או בפקודות
הציבור, או בפקודה אחרת כל שהיא, או שנימצא במקום
אחר שנאסר עליו להמצא בו בהתאם לאותן פקודות
בלא שהיה מצויד באישור או רשיון בכתב מהמפקד
או מאדם שהמפקד הקנה לו את הסמכות להוציא
אישורים כגון אלה.

סעיף 23. כל חייל ששדד כסף, או זמם לשדוד כסף, או שווה כסף
חוץ כדי שימוש באיום או אלימות נגד אדם כל שהוא.
ייענש לעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 5 שנים.

סעיף 24. כל חייל שהיה אחראי על שמירת או חלוקת כספים, או
סחורות כלליות, או כאלה השייכות לצבא, או שהיה מעורב
בהם וגנב את אותם כספים או סחורות, או שהשתמש בהם
במירמה, או שהיה מעורב בגניבתם, או בשימוש הרע בהם,
או במעילה בהם, או שזמם לעשות כן, או שהשחית את
אותם סחורות בכוונה - ייענש בעונש מאסר לתקופה שאינה
עולה על 5 שנים.

סעיף 25. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 5 שנים ייענש

כל חייל ש:

1. התחזה כחולה, או כנכה, או גרם לעצמו מחלה,

או נכות.

2. חיבל באבר מאבריו, או גרם נזק לעצמו בכוונה,

או חיבל בכוונה באבר מאבריו וזולתו השייך לכוונת הצבא, או שגרם לו נזק, בין אם היה הדבר לפי דרישת זולתו, או ללא דרישתו, במטרה לגרום לכך שזולתו יהיה בלתי כשיר לשרות, או שביקש מאדם אחר לחבל או להזיק לעצמו על מנת שיעשה בלתי כשיר לשרות.

3. התנהג בכוונה התנהגות רעה, או לא ציית בכוונה -

בעוד הוא בבית חולים או במקום אחר לפקודות שניתנו לו, וגרם בהתנהגותו זאת או באי-ציותו מחלה או נכות לעצמו או שגרם להחרפת המחלה או הנכות או עיכב את ההחלמה.

סעיף 26. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים ייענש

כל חייל שגנב או מעל בכסף או בחפצים השייכים לאחר מחבריו או אחד מהקצינים, או בכסף או חפצים השייכים למוסד כל שהוא ממוסדות הצבא, או השיג כסף או חפצים בדרך של מירמה או קיבל אותם בעוד הוא יודע שהם נילקחו בדרך של מירמה.

תנא:
ושר
לה
ס כ
פר
שימ
דו
או
לה
שה
נה
ים
ז א
טו
לא
וז:
לו :

סעיף 27. אם יבצע חייל את עברת השיקרות, הוא ייענש בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים, וזאת או יבצע את העברת הניזכרת תוך כדי היותו בשרות קרבי ותוך כדי מילוי תפקידו. אולם אם יבצע את העברה הנ"ל תוך כדי ביצוע תפקידו בעוד הוא אינו בשרות קרבי אזי עונשו יהיה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שנה.

סעיף 28. כל חייל העומד בראש משמר או נקודת שמירה או פטרוול או נקודה מסויימת ושחרר ללא ייפוי כח חוקי אדם שנמסר לו ייענש לעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 5 שנים, וזאת אם ביצע את העברה הנ"ל בכוונה. אם ביצע את העברה בלא כוונה, אזי עונשו יהיה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים.

סעיף 29. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שנה אחת ייענש כל חייל ש:

1. השאיר ללא צורך אדם תחת מעצר ולא הציבו למשפט או פיגר בהצגת בעייתו לפני הרשות המוסמכת על מנת שזו תערוך תקירה בנידון.

2. מסר אדם לידי קצין או מש"ק או אחד מחיילי המשטרה הצבאית ואחר כך, בלא סיבה הגיונית, לא מסר לקצין או למש"ק, או לאחד מחיילי המשטרה הצבאית אשר להם הוא מסר את אותו אדם דו"ח בכתב החחוס על ידו והמצא את הפשע המיוחס לאותו אדם עם מסירתו של אותו אדם

או מייד כאשר התאפשר לו הדבר או תוך תקופה שאינה עולה על 24 שעות.

3. היה בעמדת פיקוד על משמר ולא נתן - מייד עם סיום שמירתו או תורנו או תוך 24 שעות מהרגע אשר אדם מסויים הושא תחת פיקודו אם לא הוחלף ע"י אחר לפני כן - לקצין האחראי אשר שם האדם הנמצא תחת פיקודו והפשעים המיחוסים לו כדי שהובאו לידיעתינו וכמו כן השם ודרגת הקצין או האדם האחר אשר מסר לו את אותו אדם יחד עם דו"ח כל שהן שקיבל בענין זה.

סעיף 30. כל חייל עצור או אסור בבית הכלא או נחון תחת הסגר חוקי בצורה אחרת כל שהיא, אשר יברח או ינסה לברוח ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 5 שנים.

סעיף 31. בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 5 שנים ייענש כל חייל ש:

1. הכריח אדם כל שהוא באלימות לשאת או להעביר דבר מה או להשיג אספקה בלי ייפוי כוח חוקי לכך.

2. הטיל לקנות אספקה או סחורות אשר יועברו לביצור כל שהוא או מחנה או נקודה או קסרקטין, באם הוא נהנה בו מפיקוד או סמכות, או לקנות ציוד ואספקה המועברים לשימוש הצבא, או לקח מס כל שהוא או

סעיף 34. בעונש מאסר לחקופה שלא חעלה על 3 שנים ייענש כל

חייל ש:

1. השאיר במסמך כל שהוא הקשור למשכורות או הנשק או התחמושת או הציד או הלבוש או הציד הצבאי או מן קרב או ריהוט או מיטות או כיסויים או סדינים או מיספוא או פריטי ציוד, בעת שחתם עליהם, מקום חיוני ריק שחתימתו עליו נחשבת כמוסמכת.

2. סרב לכחוב או לשלוח דו"ח כל שהוא או רשימה בעוד הדבר מוטל עליו או שלא עשה כן מתוך הזנחה חמורה.

סעיף 35. בעונש מאסר לחקופה שאינה עולה על 3 שנים ייענש כל

חייל ש:

1. הגיש תלונה כוזבת נגד חייל כל שהוא מתוך ידיעה שתלונתו כוזבת.

2. מסר, תוך כדי שהגיש את התלונה, על עוול שלדעתו נעשה לו, בהצהרה כוזבת הפוגעת בשם הטוב של חייל כל שהוא מתוך ידיעה שהדו"ח כוזב או העלים, מתוך ידיעה, עניינים עובדתיים חיוניים.

3. הגיש הצהרה כוזבת לקציין כלשהוא או פקיד אזרחי במה שקשור להארכת חופשתו בעוד הוא יודע שהדו"ח הוא כוזב.

סעיף 36. כל חייל ש:

1. קיבל פקודה להתייצב אל מנח לחת עדות בפני

מועצה צבאית ולא התייצב.

2. סרב להשבע לאחר שהדבר הוטל עליו ע"י המועצה

באופן חוקי.

3. סירב להציג מיסמכים כל שהם הנמצאים ברשותו או

בשימושו שביקשה אותם מימנו המועצה הצבאית

באופן חוקי.

4. סרב בהיותו עד לענות על שאלה כל שהיא שנישאל

ע"י המועצה הצבאית באופן חוקי.

5. חילל את כבוד המועצה הצבאית ע"י שימוש בביטויים

שיש בהם משום עלבון או איום או הפרעה או שמטרתם

לשבש את הליכי המועצה הצבאית או להפריעם.

ייענש לאחר חיובו בדין בפני מועצה צבאית,

שאינה המועצה או הגוף אשר נגדו ביצע את הפשעים

או בפניו, בעונש מאסר לתקופה שלא חעלה על

שנתיים.

באם העברה של חילול כבוד המועצה נעשתה תוך

שימוש בביטויים הנזכרים בס"ק 5 או במטרה לשבש

ולהפריע את פעולות אותה מועצה אזי רשאית אותה

מועצה לגזור על עובר העבירה עונש מאסר לתקופה

שלא תעלה על 21 יום וזאת בצור שינצא ע"י י"מ
ראש המועצה והחתום על ידו וזאת במקום שפסחו
בפני מועצה צבאית אחרת.

סעיף 37. כל חייל שיביא לאחר שנישבע בפני מועצה צבאית ראייה
כוזבת בידיעה ייענש בעונש מאסר לחקופה שאינה עולה
על שנתיים.

סעיף 38. לתקופת מאסר שלא תעלה על 3 שנים ייענש כל חייל ש:
1. ייבקש מאדם כל שהוא מגורים או מיקלט מכל סוג שהו
בעוד שאין הוא זכאי לבקשם.

2. ינהג באלימות או במטרה לגזול כסף נגד תושב בבית
כל שהוא שמיועד למגורים של אדם כל שהוא או לאיכס
בעל חיים כלשהוא.

סעיף 39. בעונש מאסר לחקופה שאינה עולה על 3 שנים ייענש
כל חיים ש:

1. דרש בכוונה מכונית כח שהיא או כלי רכב או בעל
חיים או ספינה או אמצעי תעבורה על שהוא או מזון
או מיספוא או בנזיקן או מנות שהצבא לא דרש אותם
בפועל.

2. לא ישחרר במהירות מכונות כלשהיא או כלי רכב או
ספינה או אמצעי תעבורה כל שהוא שאין הצבא זקוק

להם בפועל.

3. יתנהג שלא כשורה עם אדם המבצע פעולת תובלה או בעל חיים כל שהוא המשרת מטרה זאת.

4. איים על אדם כל שהוא אל מנת לאלף אותו למסור מכונית כל שהיא או בעל חיים או ספינה או אמצעי תחבורה אחר כל שהוא או מזון או מיספוא או מנות או בנזיף בעוד שאותו אדם אינו חייב למסרם או שרמז בשימוש באלים או באיום במטרה להכריח את אותו אדם למסור את הדברים הנ"ל.

סעיף 40. כל חייל שנתן מתוך ידיעה כוזבת על שאלה כל שהיא מהשאלות הקבועות בטופס ההתחייבות להתגייס ואשר הופנתה אליו ע"י אדם אשר הוא התייצב לפניו אל מנת למסור את הדו"ח או האדם אשר קיבל היתר להפנות את השאלות מאותו אדם - ייענש בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים.

סעיף 41. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים ייענש כל חייל ש:

1. היה מעורב בגיוס אדם כל שהוא מתוך ידיעה, או שיחזק על דבר קיום סיבה הגיונית שממנה מסתבר שאותו אדם הוא במצב שהופך את גיוסו לכרוך בבלצוע פשע בניגוד להוראות חוק זה.

2. הפר מתוך ידיעה חוק כל שהוא או חקנות מהחוקים או
החקנות הקשורים לגיוס חיילי הצבא.

סעיף 42. כל חייל או כל אדם אזרח אשר שרת בעבר בצבא ועזב את
השרות ואשר גילה, בלא יפוי כח חוקי, בעל פה או בכתב
או ברמז או בצורה אחרת כל שהיא, את מספר אנשי הצבא או
מספר האנשים המשרתים בכח כל שהוא מכוחות הצבא, או מחנו
הצבא או מחסני הנשק והתחמושת או המנות המיועדות להם, או
שגילה הכנות על שהן או פקודות הקשורות למבצעי או תנועות
הצבא או כח כל שהוא מכוחות בכל זמן שהוא ובאופן שהמועצה
תמצא לנכון שגילוי מה שהוזכר לעייל גרם נזק לצבא או לכח
כל שהוא מכוחות מדינה בעלת ברית - ייענש עם חיובו בדין
בפני מועצה צבאית בעונש מאסר לתקופה שאינה עלוה על
5 שנים.

סעיף 43. לחקופת מאסר שאינה עולה על 3 שנים ייענש כל קציין
או מש"ק ש:
1. הכה חייל או התייחס אליו שלא קשורה בכל צורה אחרת
שהיא.

2. קיבל משכורת של קציין כל שהוא או מש"ק או חייל
והחזיק בה בלא זכות או סרב בצורה בלתי חוקית לשלם
אותה במועצה.

סעיף 44. כל חייל שינסה לאבד את עצמו לדעת ייענש בעונש מאסר לחקופה שאינה עולה על 3 שנים.

סעיף 45. כל חייל הנחשב כמי שעבר עבירה על ידי שגרום לפעולה או התנהגות או בילבול או הזנחה שיש בהם כדי להזיק לסדר הטוב הצבאית ייענש בעונש מאסר לחקופה שאינה עולה על 5 שנים בהחאם למה שנזכר בחוק זה.

התנאי לכך הוא שלא יואשם חייל כל שהוא בהחאם לסעיף זה על עבירה שיש לגביה קביעה מפורשת בסעיף כל שהוא מסעיפי חוק זה או עבירה אשר בעונש עליה נקבע על פי החוקים הפליליים; עם זאת הרי הרשעת אדם אשר נאשם בצורה הנ"ל לא תיחשב כבטלה רק בשל העובדה שהאשמה עומדת בניגוד לתנאי שבפיסקה זאת, אלא עם כן התברר שהאדם שהואשם קופח בגלל ניגוד זה, אולם כשירות ההרשעה אינה מסירה את האחריות המוטלת על הקציין בגלל ניגוד זה.

סעיף 46. כל חייל שביצע, בתוך גבולות הממלכה הירדנית ההאשמית או מחוצה להם, פעולה כל שהיא הנחשבת לעבירה על פי הוראות החוק הפלילי הירדני - ייחשב כמי שעבר עבירה על פי הוראות חוק זה והוא ייענש לאחר הרשעתו על ידי מועצה צבאית בעונש הקבוע בחוקים הפליליים הנ"ל.

סעיף 47. כל חייל שיטול חלק פעיל בענייני אירגון פוליטי כל שהוא או מפלגה בצורה פומבית או על ידי פירסום או הפצת מכתבים או פירסומים על מנת לסייע בידי אותם אירגונים או מפלגות - ייענש בעונש של סילוק - באם היה קצין, ובעונש של מאסר לתקופה שאינה עולה על 3 שנים - אם היה בדרגה אחרת.

סעיף 68. בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 5 שנים ייענש

כל חייל ש:

1. יגלה אינפורמציה רישמית או יפרסם מסמכים רישמיים

שאינם מיועדים לפירסום לאנשים שאינם רשאים לדעת

עליהם, או יפרסם מסמכים או אינפורמציה באופן

אישי או למען מטרה פרטית מיוחדת.

2. יגלה בצורה כל שהיא או יספר לעיתונות, במישרין

או בעקיפין, אינפורמציה צבאית או יספק למישהו

ידיעות צבאיות שפירסומם בעיתונות הוא אפשרי,

בעוד שידיעות אלה הינן עדיין אסורות לדיון, וזאת

בין אם הזכיר את שמו או לא.

כמו כן חייל אשר ישחתף באופן פומבי בדיון כל

שהוא הקשור לפקודות, תקנות ואינפורמציה אשר

והצאו ע"י מפקדו או יביע דעה בנושא צבאי כל

שהוא בלא לקבל סמכות לכך. מהרמטכ"ל

3. פרסם בעיתוננים מאמר או ידיעות ללא אישורו של הרמטכ"ל.

סמכות הרמטכ"ל ושאר הקצינים

סעיף 49. 1. בידי הרמטכ"ל וכל קצין בדרגת אל"מ ומעלה הסמכות לטפל מייד באשמה כל שהיא שמיוחסת לקצין בדרגה נמוכה מדרגת סא"ל והם רשאים לטפל באשמה על ידי שמיעת או אי שמיעת הראיה וזאת באם אותו קצין, כלומר הרמטכ"ל וכל קצין מדרגת אל"מ ומעלה, סבור שאין שום צידוק להמשיך בהליכים המשפטיים. כן רשאי קצין כזה לנקוט בצעדים הדרושים כדי להעביר את עובר העבירה לטיפולן של מועצה צבאית המסוגלת, לאחר שמיעת הראיה וקריאת תמצית הבעיה, לטפל בעניין מייד ולפסוק את העונשים הבאים:

א. עיכוב בוותק לתקופה של שישה חודשים, או נזיפה באם עובר העבירה הינו קצין, או סג"מ, או סרן.

ב. מאסר, או הסגר, או נכוי המשכורת עד 3 חודשים או הורדה בדרגה או עיכוב בוותק לתקופה של שנה אחת - אם עובר העבירה הוא ממ"ק ומטה.

2. כל קצין בדרגת אלוף או אל"מ רשאי להמליץ על חייל כל שהוא מחיילי הצבא שמעשיו מחפירים או שנשפט למאסר לחקופה העולה על שנתיים.

3. הרמטכ"ל רשאי להעניק סמכות של אלוף או אל"מ למפקד יחידה שדרגתו אינה נמוכה מסא"ל. לקצין שכזה אין סמכות לגזור על קצין הסרה וזתק.

סעיף 50. 1. חייל, הכפוף לחוק הצבאי, אשר יואשם באשמה מסויימת - יישפט בפעם הראשונה על ידי מפקד יחידתו.

2. מפקד יחידה רשאי, בעת חקירה באשמה המיוחסת לאדם הנמצא תחת פיקודו בגין ביצוע העבירה על ידי אותו אדם ועל פי חוק זה, לבטל את האשמה באם לדעתו אין דבר המצדיק המשך ההליכים, באם לא יהייה סבור כן אזי הוא ינקוט בצעדים הדרושים כדי להעביר את עובר העבירה למועצה צבאית, ובמקרה שהנאשם יהייה קצין או סג"מ או סרן אזי הוא יעביר את התיק לרמטכ"ל או למפקד הדיוזיה בהתאם לסעיפי חוק זה, אולם אם עובר העברה הוא ממ"ק ומטה אזי הוא רשאי לספל בעניין בעצמו מייד.

3. כאשר ייטפל מפקד היחידה בתיק בעצמו הוא יכול לפסוק את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של עד חודשיים או ניכוי המשכורת לתקופה של עד חודשיים או הורדה מדרגה.

ב. הסגר עד חודשיים או נזיפה אם עובר העבירה הוא רב"ט ומטה.

4. אפשר להקנות למפקד יחידה אחת הסמכות לטפל בתיק מסויים הקשור לאחד הקצינים אשר תחת פיקודו, מיד בהתאם להוראות הנקבעות על ידי הרמטכ"ל, בתנאי שסמכותו של אותו קצין תהייה מוגבלת בהטלת עונש מאסר, הסגך, ניכוי מהמשכורת לתקופה של 14 יום על ממ"ק ומטה. המפקד רשאי, במקרה של שליחת היחידה שתחת פיקודו לפעולה במקום אחר להעניק את הסמכות להטיל על ממ"ק ומטה את העונש לקצין בדרת סרן בתנאי שהעונש לא יעלה על קנס של משכורת חודשית או חודש מאסר או חודש הסגר.

5. המילה "מפקד" מתייחסת בחלק זה לקצין בדרגה שאינה למטה מסא"ל המפקד על יחידה מיוחדת הצבא. בכל מצב רשאי הרמטכ"ל להעניק סמכויות מלאות של מפקד לקצין בדרגה של סא"ל בתנאי שלפי דעתו דורשות הנסיבות כך. בידי קצין המטה לא תהייה שום סמכות פלילית אלא על הקצינים והחיילים אשר תחת פיקודו ישירות.

סעיף 51. יבוטל החוק הפלילי הצבאי מספר 27 לשנת 1943.

סעיף 52. ראש השרים ושר ההגנה אחראים לביצוע הוראות חוק זה.

2/6/1952

עבד אל-רחמאן אל-רשידאח

סולימאן עבד אל-רזאק טוקאן

אבראהים האשם

שר ההגנה

סולימאן עבד אל-רזאק טוקאן

ראש השרים

חופיק אבו אל-הודא

חוק פיצוי על נזקים הנגרמים ע"י הצבא

מועצת העוצרים

על פי סעיף 31 מהחוקה

ובהסתמך על החלטת הסנט ובית הנבחרים

מחליטה - בשם הוד מעלתו המלך - לאשר את החוק הבא ומצווה

להוציאו ולצרפו לחוק הממלכה

חוק פיצוי על נזקים הנגרמים ע"י הצבא*

חוק מס' 73 לשנת 1953

סעיף 1. חוק זה ייקרא "חוק פיצוי על נזקים הנגרמים ע"י הצבא לשנת 1953" והוא ייכנס לחוקפו החל מתאריך פירסומו בעיתון הרשמי.

סעיף 2. כל אדם אשר נגרם לו נזק גופני שלפי טענתו נבע מפעולה כל שהיא שביצע הצבא הערבי הירדני או חייל כל שהוא מחייליו, רשאי להגיש לשר ההגנה בקשה לפיצוי על הנזק בדרך של

סעיף 3. הרשויות הצבאיות המוסמכות תבצענה את החקירה במקרה שנדרש בו פיצוי כדי לקבוע באם הצבא נחשב כאחראי לנזק או לא. גובה הפיצוי המתאים יוערך ביחס לנסיבות המיקרה אולם הוא לא יעלה בשום מיקרה על סכום של 500 דינאר.

*פורסם בעיתון הרשמי מס' 1158 מתאריך 1/10/1953

סעיף 4. הנזקים שיגרמו למכוניות, מסילות ברזל ורכוש אחר, ואשר ניקבע שהצבא אחראי להם, יוערכו ע"י המומחים המיקצועיים של הצבא. אסור שהערכות אחרות תאושרנה אלא לאחר שיוסכם עליהם והם יאושרו ע"י אותם מומחים.
באשר לנזקים הניגרמים לתבואות ועצים - הם יוערכו בהתאם לחוק שמירת התבואות והעצים מספר 20 לשנת 1937.

סעיף 5. למבקש הפיצוי תישלח הודעה על סכום הניקבע לשלם לו כפיצוי, עליו, תוך שבוע מהתאריך שבו נשלחה לו ההודעה לפרט בכתב את הסכמתו או סירובו לקבל את הפיצוי.

סעיף 6. שר ההגנה רשאי, בהסתמך על המלצת הרמטכ"ל - אם הסכום מבקש הפיצוי לקבל אותו - להוציע את הסכום שניקבע מהאוצר הכללי בחנאי שיקבל אישור לכך ממועצת השרים וזאת באם הסכום עולה על 250 דינאר.

סעיף 7. ראש השרים ושר ההגנה אחראים לביצוע הוראות חוק זה.

7/9/1953

סולימאן עבד אל-רזאק טוקאן עבד אל חלים אל-נמר

אבראהים האסם

ראש השרים ושר ההגנה

פורי אל-מלקי

*** **

אנחנו, אל חוסיין הראשון מלך הממלכה הירדנית ההאשמית
על פי סעיף 31 מהחוקה
ובהסתמך על החלטת הסינאט ובית הנבחרים
מאשרים את החוק הבא ומצווים לפרסמו ולהוסיפן לחוקי הממלכה:

חוק מס' 9 לשנת 1959

חוק ביזיון בית המשפט

סעיף 1. חוק זה ייקרא "חוק ביזיון בית המשפט לשנת 1959"
והוא יכנס לתוקפו החל מתאריך פירסומו בעיתון
הרשמי.

סעיף 2. "בית המשפט" - פירושו בכל מקום שהוא מופיע בחוק
זה: בית דין נטיאמי כלשהוא, או בית דין שרעי, או
בית דין שיוחד, או בית משפט להסדר קרקעות, או בית
משפט עירוני, לרבות כל שופט משפוטטי בחי המשפט
הללו או דן יחיד.

סעיף 3. כל מי שיבזה או יאיים על בית המשפט תוך כדי כינוס
מושב, או תוך כדי הימצאו במקום התכנסותו, ייעצר
בפקודת בית המשפט מייד ויועבר לתובע הכללי לנקיטת
צעדים משפטיים נגדו בהסתמך על הפרוטוקול. אדם כזה
ייענש, עם חיובו בדין בהתאם לסעיף 188 מחוק העונשים.

סעיף 4. כל מי שיבצע, תוך כדי כינוס מושב בית המשפט פעולה שיש בה מישום הכשלת בית המשפט מלמלא את תפקידו, או שיפר את הסדר בבית המשפט, או שיבזה אותו באמירת דברים, או חזנהגות או ע"י סימך - יצווה על ידי נשיא בית המשפט או שופט בית המשפט לעזוב את המקום באם אין הוא נמנה על בעלי הדין. אם לא יציית הוא ייעצר מייד וייקנס על ידי אותו בית משפט בקנס שלא יעלה על 5 דינאר, או למשך פרק זמן שלא יעלה על שבוע. באם הוא יהיה מבעלי הדין - הוא יצווה לשמור על הסדר, ואם לא יציית - הוא ייענש באותו עונש (שנקבע עבור המפר שאינו מקרב בעלי הדין - המתרגם). בשני המקרים תהייה החלטת בית המשפט סופית.

סעיף 5. א. כל מי שיתנהג החנהגות משפילה והטומנת בחובה אלימות

או איום, במקום כינוס בית המשפט או בתוך בניין בית המשפט או בסמוך לו ויפחיד בכך את בעלי הדין, או אנשים אחרים הנמצאים בבית המשפט, או

ב. יגרום רעש, או שיתנהג באופן חריג בעת כינוס מושב בית המשפט, מתוך אהדה או גינוי להליכי בית המשפט או פסק שינו או באופן כלשהוא ייעצר מייד בפקודת בית המשפט ויאסר עד תום השיבה. לאחר עיון בענייניו, הוא ייענש בעונש מאסר למשך פרק זמן שלא יעלה על 3 חודשים, או בקנס שלא יעלה על 50 דינאר, או בשני העונשים גם יחד.

סעיף 10. בעת שיסוּם חוק זה יש להקפיד על הוראות חוק איגוד עורכי הדין לשנת 1955 ביחס לעורכי דין זאמיים.

סעיף 11. השפעה על מהלך הצדק:

כל מי שיפרסם באחת הדרכים הקבועות בס"ק (3) מסעיף (68) מחוק העונשים עניינים העלולים להשפיע על השופטים אשר עליהם מוטלת החובה לפסוק במשפט המובא בפני אינסטנציה שיפוטית כלשהיא בירדן, או על אנשי משפט או אנשי החביעה הכללית או פקידים אחרים הממונים על החקירה בהתאם לחוק סדרי הדין הפלילי, או להשפיע על עדים העשויים להיקרא למסור עדות באותו משפט, או באותה חקירה, או שיפרסם עניינים העלולים למנוע אדם גילוי אינפורמציה לבעלי העניין, או להשפיע על דעת הקהל לטובת צד במשפט, או בחקירה, או נגדו - ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים ובקנס שלא יעלה על 50 דינאר או בשני העונשים גם יחד.

סעיף 12. פירסום מהלך המשפט ומה אסור לפרסם:

כל מי שיפרסם באחת הדרכים הנ"ל מהלך משפטים אזרחיים או פליליים, אשר בחי המשפט החליטו לשמעם בדלתיים סגורות, או משפטים הקשורים בעבירות שבוצעו ע"י עיתונים או משפטי גינוי ודיבה, קללה, גידוף וגילוי סודות, או משפטי גירושין, נטישה, צאצאים טבעיים - ייענש בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שנה ובקנס שאינו פחות מ 20

דינאר ואינו עולה על 100 דינאר או באחד משני העונשים הללו.

אין עונש על פירסום של נושא התלונה בלבד או על פירסום פסק הדין גרידא. למרות זאת, הרי במשפטים אשר אסור לפרסם את העניינים הנטענים בה - ייענש מי שיפרסם את התלונה או את פסק הדין בעונש הקבוע עבור עבירה כזאת בסעיף זה, כל עוד פירסום פסק הדין או תלונה לא היו בהסחמך על בקשת המתלונן או ברשותו.

סעיף 13. פירסום הדיונים וסילוף מהלך ישיבות בדלתיים פתוחות כל מי שיפרסם באחת הדרכים הנ"ל מהלך דיונים בדלתיים סגורות בבתי המשפט, או שיפרסם באי־אשר ובכוונה רעה מהלך של ישיבות בדלתיים פתוחות בבתי המשפט - ייענש בעונש מאסר לתקופה שלא העלה על שנה ובקנס שאינו עולה על 100 דינאר או באחד משני העונשים הללו.

סעיף 14. פירסום חקירה סודית:

כל מי שיפרסם באחת הדרכים הנ"ל, פירסומים (שידורים) בעניין חקירה פלילית קיימת - ייענש בעונש מאסר לתקופה שאינה עולה על 6 חודשים ובקנס שאינו עולה על 50 דינאר, או באחד העונשים הללו.

סעיף 15. כל מי שיפרסם טענה נגד שופט או בית משפט, או יפרסם פרשנות על פסק דין מחוץ כוונה להטיל ספק במהלך הצדק

ולבזות - ייענש בעונש מאטר לחקופה שאינה עולה על
שנה אחת, או בקנס שאינו עולה על 100 דינאר, או בשני
העונשים גם יחד.

סעיף 16. תבוטל כל חקיקה ירדנית או פלסטינאית אחרת שהוצאה
לפני חוק זה, במידה ואותן חקיקות יעמדו בסתירה
להוראות חוק זה.

סעיף 17. ראש השרים ושר המשפטים ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

אל חוסיין אבן טלאל

13/2/1959

שר המשפטים

מוחמד עלי אל- ג'עברי

ראש השרים

סמיר אל- רפאעי
